

תת"ע 9175/01/14 - אבשלום גיספן נגד מדינת ישראל, דנה דהן

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 9175-01-14 מדינת ישראל נ' דנה דהן
תיק חיצוני: 50150916448

מספר בקשה: 1

בפני	כב' השופט אלי אנושי
מבקשים	אבשלום גיספן
נגד	
משיבים	1. מדינת ישראל 2. דנה דהן

החלטה

הבקשה לביטול גזר דין שניתן בהעדר נדחית.

המקור הנורמטיבי לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר הנאשמת הינו בסעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), הקובע כי בית המשפט רשאי לבטלו "אם נוכח שהייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין".

ע"פ רע"פ 9142/ 01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל, פד' נז' (6) 793, עמוד 803:

"אמות המידה המנחות את בית-המשפט בבואו להחליט בבקשה לביטול פסק-דין קבועות בסעיף 130(ח) לחסד"פ. הסעיף קובע שני טעמים המצדיקים ביטול פסק-דין: קיום סיבה מוצדקת לאי-התייצבותו של המבקש במשפטו או גרימת עיוות דין למבקש כתוצאה מאי-ביטול פסק-הדין. התנאים אינם מצטברים. יוצא שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שעריו של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט יעתר לבקשתו לביטול פסק-דין גם אם אי-התייצבותו נבעה מרשלנות גרדא. אולם אם לא קיים חשש כאמור, נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור ידחה בית-המשפט את בקשתו"

האם קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבות:

אין ספק שהמבקשת ידעה על מועד הדיון וניתנה לה האפשרות להיות נוכחת במשפט ולקבל את יומה בבית המשפט.

עמוד 1

טענת המבקשת כי לא הייתה בקו הבריאות במועד הדיון אינה מתקבלת על ידי, אומנם צרפה המבקשת לבקשתה אישור רפואי, אך האישור הרפואי הינו מיום 01.05.14, ובו אישור מחלה רטרואקטיבי ליום 13.04.14.

לטעמו של בית המשפט, אם ידעה המבקשת כי לא תתייצב לדיון, היה עליה לפנות בבקשה לדחיית מועד דיון באופן מידי ולא להמתין. מקום בו לא טרחה הנאשמת לפנות בבקשה מבעוד מועד או אף ביום הדיון, הרי שאין לה אלא להלין על עצמה וראה רע"א 418/85 (בעניינו של רוקינשטיין).

לעניין זה, יש לציין גם את החלטת **כבוד השופט אבן-ארי בע"פ 70618/00 סלמן נ' מ"י**, בו נדחתה בקשה לביטול שפיטה בהעדר שהנאשם הציג אישור מחלה רטרואקטיבי.

אשר על כן בית המשפט מוצא כי אין סיבה מוצדקת לאי התייצבות.

האם קיים עיוות דין:

לטעמו של בית המשפט, בקשת המבקשת אינה מגלה ולו נימוק אחד לעניין עיוות דין.

תחילה אציין כי אין די בעצם הכפירה באשמה כדי להקים טענה של עיוות דין. לא כל מי שכופר ולא התייצב זכאי לביטול פסק-דין, וראה לעניין זה **עפ"ת 19072-06-09, בענינו של חביבי נ' מ"י, כפי שאושר בבית המשפט העליון ברע"פ 8333/09, מפי כבוד השופט אדמונד לוי**.

טענותיה הכלליות של המבקשת אינם מגלות עיוות דין לכאורה. אוסיף כי הענישה אינה מחמירה כלל וכלל וכוללת קנס מתון בלבד, בגובה ברירת המשפט, ואין ספק שלא לעיוות דין כזה, כיוונו המחוקק והפסיקה.

סיכום:

לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם אין לאפשר ניצול זכות זו שלא לטובה. המבקשת לא הראתה כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותה או לאי הגשת בקשת דחיה. באי ביטול פסק הדין לא יגרם עיוות דין - סוף דבר הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ג אייר תשע"ד, 13 מאי 2014, בהעדר הצדדים.